

SEX SÄNGER

för en röst

med accompagnement af

PIANO

komponerade,

och

Konst. Hof. Sångaren Herr J. A. Berg

tillignade

af

HALFDAN KJERULF.

Med Svensk och Norsk Text.

Förläggarens Egendom.

N° 724.

Stockholm, Abr. Hirsch.

Stora Nygatan N° 12.

Köpenhamn, Horneman & Ersted.

Pris } 1 Rdr. 16 sk. B^o
2 Rdr. Riksmünt.

DU MIG I BOJOR LAGT.

"MIN ELSKTE, JEG ER BUNDEN."

(J.S. Welhaven.)

Sång.

Piano.

Allegretto grazioso.

O Hul - da, hvad be - rus - ning, hur ma - giskt ljuv din magt! Blott
 Min - Elsk - te, jeg er bun - den blot ved din Stem - mes Magt; der

med din stäm - mas tjus - ning du mig i bo - jor lagt. — Hur
 er paa Ro - sen - mun - den en ma - gisk To - ne lagt. — Saa

rit. a tempo

mildt dess to - ner ström - ma, till sjä - lens djup de gå, dem
 man - gen klang - fuld Stem - me og mangt et kvad med den, har

a tempo. p cresc.

ö - rat ve - lat göm - ma, men glömt så snart än - då.
 ö - ret vil - let gjem - me, og glemt saa snart i - gjen. *cresc.*

dol.
 Men om din stämma sväf - var från
 Men om din Röst blot søe ver fra
dol. pe legiero.

rit. marc.
 läp - pen ljuf och tyst, jag lyss - nar och jag häf - var som af en En - gel
 Læ - ben svagt og let, jeg lyt - ter og jeg bæ - ver og kan ei glemme
mf rit. col canto.

kysst, jag lyss nar och jag häf var jag
 det. Jeg lyt - ter og jeg bæ - ver, jeg
dim.

lyss - nar och jag bäf - var som af en En - gel kysst. Ty
 lyt - ter og jeg bæ - ver, og kan ei glemme det! Der

di - na to - ner brin - ga ett gen - ljud i mitt bröst och hjer - tats strängar
 klin - ger dybt og læn - ge en Gjen - lyd i mit Bryst, thi al - le Hjer - tets

cresc.

klin - ga blott stäm - da af din röst, ja hjer - tats strängar klin - ga blott
 Stren - ge er stemte af din Röst, ja al - le Hjer - tets Strenge er

do. f p

stäm - da af din röst, ja hjertats strängar klinga blott stäm - da af din röst!
 stem - te af din Röst, *cresc.* ja al - le Hjertets Strenge er stemte af din Röst!

f p dol. p

8va ad lib.

Ad sinal fine. dim.

LÄNGTAN.
LÄNGSEL.
(Christian Winther.)

Sång.

Andantino.

p

Snart söm - nen flyd - de mitt ö - - -
Jeg kun - de slet ik - ke so - - -

Piano.

p

Red

dol. p

ga - vid näk - ter - ga - lens röst, som trängde i to - - ner
ve för Nat - ter - ga - lens Röst, som fra de dun - kle

dolce.

hö - ga från sko - - - gen till mitt bröst. Mitt fön - ster jag öpp - na - de
Sko - ve sig träng - - - te til mit Bryst. Jeg aab - ne - de Fin - du - et

p

dol.

pp

stil - - - la och såg ut åt dun - kel stig och
stil - - - le og stir - red i Mul - met hen - - - , og

mf

p

pp

sån - gens liuf - va vil - la mig för - de, mig för - de långt
 lod hver El - skovs Tril - le mig syn ge, mig syn ge om

col la vo - ce

bort till dig.
 dig i - gjen- tempo l.
 dol. p

Red *

Hvad ljud? Jag lyssnar så gerna:
 en suck af nattens vind,
 en glimt af en ensam stjerna
 tändt glöden på min kind.
 Aek Hulda! Din bild ser jag sväfa
 på nattliga molnens grund,
 mitt hjertas strängar häfva
 af längtan, af längtan ja hvarje stund.

Min tanke jag ömt dig sände,
 jag sände mången blick,
 hvad oro mitt hjerta kände,
 att intet svar jag fick.
 Då susar den kyliga vinden
 från granarnes kronor ner
 och skakar dagg från linden
 och stjernan, och stjernan ej tindrar mer.

Du tror väl att jag dig glömde,
 aek Hulda var ej hård!
 I hjertat din bild jag gömde,
 i trogen kärleks vård.
 När döden mig ändtligen sluter
 i skuggornas kalla famn,
 den sista suck jag gjuter
 O Hulda! O Hulda! den är ditt namn.

Et Posthorn fra det Ejerne,
 et Suk af Nattens Vind,
 et Glimt af en ensom Stjerne
 vakte mit stille Sind.
 Dit Billed sagte hen-svæved
 paa Nattens Baggrund huldt,
 mit Hjerte zittred og bæved,
 og bæved længsel og smerte-fuldt.

Min Tanke jeg dig sendte,
 jeg sendte dig mit Blik,
 ak hvor mit Hjerte brændte
 at intet Svar jeg fik,
 kun Pust af Natte-vinden,
 fra Grenen hist et Vink,
 den kolde Dug fra Linden,
 fra Linden, og Stjernens kolde Blink.

Du tænker vel, jeg har glemt dig,
 men tro mig om du kan,
 jeg har i Hjertet gjemt dig,
 og skal over Gravens Rand,
 trods Dødens bitre Kulde,
 hinsides Livets Fjyst
 bære dit Navn det hulde,
 det hulde, prentet dybt i mit Bryst.

DU FRÅGAR MIG, MIN HJERTANS KÄR.

(Em. Geibel.)

Andantino quasi Allegretto.

Piano.

p con semplicità.

Du frå - gar mig min hjer - tans kär, hvar - för så stum jag
 Du fragst mich du mein - blon - des Lieb, wa - rum so stumm mein

är.
Mund?

Ty kär - le - ken så
Weil mir die Lie - be

ljuf men tyst, så
si - tzet

ljuf men tyst mitt bröst för - tär
heim - lich sätzet im Her - zens - grund.

cresc.

poco ritenuto ad lib. a tempo.

Så ljuf, men tyst — mitt bröst för — — tär.
heim — — lich si — — tzet in Her — — zens — — grund.

col canto.

p a tempo.

dol.

p

pp

Säg, kan väl flammen sjunga då,
när hon till Himlen vill? :
Hon slår sin vinge hög och röd
och dock så still.

Ej rosen talar, när hon väcks
till lif ur kulet stoft;
hon sprider stum i sommarnatt
sitt milda doft.

Så är mitt hjerta flammen lik,
det glöder, när du vill,
och blomstrar, som den skönsta ros,
men tiger still.

*Kann denn die Flamme singen,
wenn sie zum Himmel will?
sie schlägt die Flügel hoch und roth,
so hoch und roth und doch so still.*

*Die Ros' auch kann nicht sprechen,
wenn sie zur Blüth erwacht;
sie glüht und duftet stumm hindurch,
stumm hindurch die Sommernacht.*

*So ist auch meine Minne,
seit du dich mir gezeigt;
sie glüht und blüht im Sinne,
tief im Sinne, aber sie schweigt.*

DET VAR DÅ.

(Runenberg.)

Andante con moto.

Sång

Högre mot sanden svallar den vreda sjön.

Piano.

rinforz.

ten.

mp

Björken på stranden susar ej mera grön; marken är stel af snön.

p

ten.

mp

Du som med våren flydde från dal och vän, bragte dig fåren

p

sempre p

dim.

Poco più moto (quasi Allegretto)

blott för en stund i gen ville jag säga än: Skåda kring runden

sempre p

dol. p

dol. legato.

fli - cka, en gång än - nu! Mins du hur lun - den för - dom var grön och ljuf?

Séhvadden blifvit nu! *mp* Sen då han

p *p* *mf* *ten.* *Tempo I?* *f*

flyd - de skulle honsä - ga så: skö - nare grydde ynglin - gens kind och så!

rf *dim.*

mendet var då, ja då!

p *dim.* *crese.* *rall.*

"VISSTE DU VÄG" "VIDSTE DU VEI"

Poco Allegro.

(Theodor Kjerulf.)

SÅNG.

PIANO.

leggiero.

Vis - ste du väg du få - gel skön, väg till jagvet nog hvem,
 Vid - ste du Vei du li - den Fugl, den, som jeg selv ej ved,

ej satt du still på qvi - sten grön, men flög till mitt hjer - tas
 ei sad du le - dig i dit Skjul, men ly - stig du flöi af -

hem.
 sted

Jag
 Jeg

band dig om hal - sen ett li - tet brev, der - i min he - la
 bandt dig om Hal - sen et li - det Brev, der - i mit gan - ske

själ; _____ du seg - larså högt öfver grund och ref,
 Sind; _____ du sei - ler jo be - dre end Sei - ler gjør,

ham - nend du hin - ner väl.
 ven - ter ej först paa Vind.

Men ej kan jag sän - da ett ord när du far, och
 Men ei kan jeg se - de et e - nedste Ord, ög.

svar jag ej får i - gen; jag vet ej när, och jag
 in - tet jeg faar i - gjen; jeg ved ei naar og jeg

cresc.
 vet ej hvor, jag vet ej när, och jag vet ej hvor,
 ved ei hvor, jeg ved ei naar og jeg ved ei hvor,

cresc.

p
 ej om vi mö - tas än _____ . Och än - då så vil - ja de
 ei om vi mö - des end _____ . Og end - da saa vil - le de

cresc.

cresc.

cresc.

jag skall le, och sjun - gaså gladt som du!
 jeg skal le, og kvi - dre saaflink som du!

cons. va

vil - jan har jag, måt - te de se att
 Vil - jen har jeg, maat - te de se at

p

äm - ne ej bri - - ster nu.
 Ev - nen ei bri - - ster nu.

cresc.

cresc. *f*

rfz *p* *fp* *ad.* *p*

LOCKANDE TONER.

LOKRENDE TONER.

Andantino.

(I S. Welhaven.)

mp

SÅNG.

En få - gel flög öf - ver gra - ne - häck, han
 Der flöi en Fugl o - ver Gra - ne - hei, som

PIANO

sjun - ger om kär - lek trogen; han qvitt - rar så ljuft, han är så täck. han
 syn - ger de kjendte Sange. Den lok - ked mig ud fra sla - gen Vei, og

cons^{va} ad lib.

loc - kar mig ut i skogen. Jag kom till dol - da käl - lornas språng, der
 ind paade skyggede Gange. Jeg kom til skjul te Kil - der og Kjern hvor

(vers. 1: sotto voce. 2. 3. v. cresc.)

el - gar - ne tör - sten slæ - ka; men fjer - ran än - nu hörs få - gelns sång de
 El - ge - ne Tör - sten sluk - ke; men Fug - le - rö - sten lød end - nu fiern, som

ty - staste e - chon väe - ka. *rit.* Tirri-li tro - gen!
 Nyn mellem Vin - dens Suk - ke. Tirri-li To - ve!

pp 3

Tir - ri-ri-li tro - gen! *poco lento.* Långt, långtbort i sko-gen!
 Tir - ri-ri-li To - ve! Långt, långtbort i Skove!

pp

pp poco ritenuto. *pp colla voce.* *p*

sempre colla voce. *ten.*

Jag stod i björkarnes höga sal,
 då midsommarsolen glödde
 och tindrande dagg i djupan dal
 och guld uppå berget strödde.
 Da bäfvar lunden i stilla qväll,
 då susade snabba vingar
 och skönt jag hörde från skog och fjell
 hur lockande sången klingar.

Der förer en stig, en stig så lång
 till fjellet der fågeln bygger,
 der stämmer han opp sin ljuftva sång
 bland granarnes skuggor trygger.
 Men om jag aldrig målet kan na,
 dock lockande sången ljuder
 i aftonens frid så mildt ändå
 och mig opp till fjellet bjuder.

Jeg stod i Birkenes høie Sal,
 mens Midsommerdagen helded;
 der tindrede Dug i dyben Dal
 det skinned som Guld af Fjeldet.
 Da baved Lunden, da lød det nær,
 som af en susende Vinge,
 og grant jeg hørte fra Fjeld og Trær
 de lokkende Toner klinge:

Der förer en Sti saa langt afsted
 til Lien hvor Fuglen bygger.
 Der stemmer den op hver Sang den ved
 i dunkteste Graneskygger.
 Men om jeg aldrig kan vinde did,
 jeg kjender dog Lokkesangen,
 hvor sødt den kalder ved Sommertid
 naar Kvelden har dugget Fangen.